

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe sy in als Godts glorie alleen sochte, haer seluen heel versmadende.
Dat V. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Hoe ſy in als Godts glorie alleen ſochts, haer ſeluen heel verſmadende.

DAT V. CAPITTEL.

De derde ghetuyghe is blijckelijck ghenoech : te weten / haer leuen ende handelinghe / waer in niet anders als heylicheyt en is ghebleken. Want ſy niet alleenlijck met de woorzen / maer oock met de daet betuyghde / dat ſy in alles niet haer eyghen wille / maer Godts wille ende glorie ſochte. Sy dede alle haer neerſticheydt / ende ghebruyckte alle haer verſtandt om wiſſelijck te onderſoecken deſen goddelijcken wille. Om wiens wille datſe dickwils haer eyghen eere / haer lichaem / haer leuen / iac haer eyghen liele veracht heeft. Deſe ghetuygheniſſe moetmen te beter met redene gheloouen / om dat S. Jan ſeyt : Die de glorie ſoeckt, van de ghene die hem gheſonden heeft, die is waerachtigh. Ende onrechtveerdicheydt en is in hem niet. O gheluckighe liele die Godts glorie alleen ſoo hierighlijck gheſocht heeft : wiens leuen oock warachtelijck heyligh betuyghet wort / als ſteunende op de vaſte ghetuygheniſſe / vande Euanghelijſche waerheyt.

Doorts aengaende haer volſtandicheydt / hoe ſterckelijck ſy op niemant paſſende de eere / de rechtveerdicheydt / en waerheyt Godts met yber boozghedaen heeft (daer ick eerſt af beghonſt te ſpreken) dit moetmen ontwijffelijck houden / datſe van niemant ghenoechſaem wtghelept magh worden. Want met rechte magh

Onderſoeckinge vande wille Godts.

Volſtandigē yver vande eere Godts.

magh haer toe gheschreuen worden dat den
 Wijzen man seyt: Den rechtveerdighen als eenen
 leeu betrouwende en sal niet versaecht zijn
 yemanden te ontmoeten. Want door dien dat
 Godts liefde haer alle dreef/ alleen vegeerde.
 Daerom wast dat sy haer seluen om sulcken
 sake (te weten hoor de eere Godts / sijn lof en
 der sielen salicheit) soo versmaede/ soo haer
 seluen overgaf tot alle swaricheden: dat sy
 nergens op en paste/ niet en ontsach wat haer
 daer af moghte overcomen / also sy siechs
 Godts eere oft vermeerderemoghte/ ofte ver-
 heyden. Daerom dock al wat sy koste putten
 wt de H. Schrifsture dat sy naermaels moghte
 stouen/ tot salicheit van haeren euen naeste /
 ofte tot de eere Godts / was sy sochbuidigh
 ende neerstigh omme te vergaderen / ende dat
 niet anders dan om de eere Godts doende /
 gheuen lof/ gheen ghebocken/ gheuen danck
 der menschen daer hoor verwachende. Maer
 daer hoor was sy alleenlyc sochbuidigh / dat
 waer sy meerder bychten verwachtte/ sy daer
 overloedigher soude wtstorten het ghene sy
 inde H. Schrifsture ghelesen hadde. Want tot
 die plaatsen / daer gheen Schrifsture toe en
 dante/ stierde sy andere Boeckē/ die sy menne-
 de meest van noode te zyn ter sielen salichz/
 in dat sy so een veggelijc Christo soude win-
 nen. Hierom heeft sy dock haer seluen die wilg
 den rust en slaep ontrockē/ weggestelt r'eten/ en
 heeft versmaet en veracht andere gemaecken
 des lichaems/ om dat sy de siel soude dienen /
 in aen Christe / mits de sielen tot hem byen-
 ghende. Sy dede alle dese dinghen met groot
 vlijchchap des Gheestes/ al of sy hier in geen
 gheye maer alle wellusticheit gevoelt hadde.

Ende

Ende dit en was haer noch nitt ghehoerch /
 maer sy ontrock haer seluen somwijlen de
 soeticheyt der contemplation / alst van noode
 was / out die getemteerde te helpē / ofte de ver-
 latene te vertrooste / of (het gene sy aldermeest
 wensche) om yemant inde goddelijcke liefde
 t'onsteken: want ghelijck het iser int vier heel
 bterigh wort / soo oock sy onsteken zijnde dooz
 de goddelijcke liefde / en scheē anders niet als
 liefde te zijn / als de ghene die een yeghelijckis
 salicheyt sochte. Des niet te min soo was sy
 ghenietende soo dickwils / ende soo ghedurich-
 lijk de t'samenprekinge Godts / als yemāt
 anders in haerē tijdt / nochtans en heestmen
 niet bemeret dz sy haer hier in verhoerigh-
 de / maer als sy eenigh gebzet in haer bont dat
 aenliende verootmoedighde sy haer opt alder
 diepste. Hierom seyde sy altijt / dat sy de gauen
 die haer dooz de ouerbloedighe berinbertichz
 Godts gegunt waren / te vergeefs ontfangen
 hadde / ende dat sy die sonder vrucht te doen
 versuynde. Sy dochte haer de ontweerdighste
 onder alle menschen te wesen / ende ykwa-
 lijk als sy haer gauen met anderē menschen
 niet gemeyn en maecte. Alsdan docht haer
 dat sy / het gene sy niet alleen booz haer seluen
 ontfangen en hadde / dat dooz haer eygen on-
 nachtsaemheyt nochtans versuynt ende in
 den meshoop begrauen hadde. Maer soo
 wanneer sy yemant hadde van dese yet me-
 degedeylt / soo dochte haer dat sy de costelijcke
 steenen / dat is / de gauen Godts int goit ge-
 stelt hadde. Wat menschen sy sach / die stelde
 sy booz haer / ende achtese beter als haer sel-
 uen / ende daerom als sy de gauen Godts aen
 andere mededeylden / soo liet sy haer booz
 staen /

Gelijcke-
nisse.met Godt
gedurich
spreken.Ootmoe-
dicheyt.mededey-
linge der
gauen.

staen/dat sy lieden alle door hyn ghepeysen /
 onnooselheyt / ende supbere handelinghe meer
 verdiende / ende dat Godts lof daer door meer
 vermeerderde / dan door alle haer oeffenun-
 ghen / ende lichamelijcke crachten : ende dat
 meynde sy soo te gheschieden door haer eygen
 onweerdicheyt / verwozpenheyt / ende onacht-
 saemheyt. Ende dit alleen / te weten / de oot-
 moedige kerinisse haers selfs ende alderdiepste
 ootmoedicheydt / dwong haer om de gauen
 Godts mede te deplen / om datse (soot haer
 dochte) in haer verborzghen blijuende ledigh
 waren / maer boozt licht gheborzghende zijnde in
 andere menschen / te minsten bruchten ende de
 eere Godts wercken mochtē: te meer gelijck ic
 segghe om dat sy haer liedt booz staen / datse
 niet om haeren wille / maer om die salicheyt
 van andere / die al ontfanghen hadde.

Hoe den Heere der crachten in haer als in eenen
 Hemel ghewoont heeft, diemen metten ver-
 stande begrijpt.

DAT VI. CAPITTEL.

Om dat gheseydt is / dat inden monde
 van twee ofte dry alle woordt staet / soo
 veel te meer salt staen / daer soo veel ghelooft-
 weerdighe ghetuyghen zijn / soo dat het oock
 anders niet en is als pure quaetheyt / als dan
 de waerheyt gheen ghehoor te gheuen / oft die
 te verachten / of te bestrijden. Hier om soo
 pemant door onghehoovicheyt dese wilde be-
 hechten / die behoorde beschaemt te zijn vā sijn
 vermetenheyt / ende verwaentheyt / heeft hy
 niet verdient in sijn seluen ofte dierghelijcke
 oft